

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Областен управител на област Силистра

ЗАПОВЕД
№АК-02-1

гр. Силистра, 31.08.2021 г.

В Областна администрация Силистра, с входящ №1-1450/24.08.2021 г. е постъпил протокол №29 на Общински съвет – Главиница от проведено заседание на 20.08.2021 г.

След като извърших проверка и преценка на същия относно неговата законосъобразност, установих че **Решение №204** е прието от компетентен орган по смисъла на чл. 21, ал. 1, т. 17 от ЗМСМА, но не са спазени изискванията за форма, тъй като същото е немотивирано, което води до незаконосъобразност на решението.

Съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК, административният акт трябва да бъде издаден в установената форма, като неспазването ѝ представлява основание за отмяна на административния акт по чл. 146, т. 2 от АПК. Когато административният акт се издава в писмена форма, той трябва да съдържа изчерпателно посочените реквизити в чл. 59, ал. 2 от АПК. Мотивите – фактическите и правните основания за издаване на акта (чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК), са задължителен реквизит на писмената форма на индивидуалния административен акт. Липсата на мотиви в акта представлява нарушаване на изискването за форма. Съдебната практика категорично приема, че неизлагането на мотиви е достатъчно основание за отмяна на административния акт като незаконосъобразен. Мотивите съдържат обосноваването на акта, съображенията, които са ръководили органа да издаде дадения правен акт и то в този му вид и съдържание. Мотивирането на административния акт има предназначение да представи подхода към въпроса и начина на разсъждение на административния орган за неговото решаване, да посочи какви фактически констатации прави органът и как прилага към тях правната норма, да посочи нормативната основа за издаването на конкретния акт със съответното съдържание, както и да изложи преценката и изводите относно

доказателствата и цялата фактическа страна на въпроса, да създаде възможност за проконтролиране на дейността му по издаване на акта, както за заинтересованите лица, така и за органите, упражняващи контрол върху издадения от него акт. Мотивите представят обяснението на съответния орган за конкретното му волеизявление, обективизирано в акта. Поради това те трябва да бъдат достатъчно конкретни, да съдържат конкретни съображения, за да изразяват становището на органа по въпроса, който се решава с административния акт. Съдебната практика приема, че се касае за липса на мотиви не само когато в акта не са изложени никакви съображения, но и когато такива съображения са от много общ характер или органът е изложил само правни основания без фактически обстоятелства и без да изложи конкретни съображения, както считам че се е получило с **Решение №204**. Мотивирането на административните актове се дължи във всички случаи и неизлагането на мотиви води до отмяната им само на това основание.

Във въпросното решение липсват мотиви най-вече по отношение на определянето на частта от населеното място попадаща в ПИ 81075.4.501, изградено към ликвидираната организация по §12 от ЗСПЗЗ ДЗС „Янко Забунов“ за село, като такива не могат да се извлекат и от самата докладна записка, тъй като липсват напълно, където би следвало да се намират и използват същите по приемане на **Решение №204**. Дори и по време на заседанието в протокола не са станали никакви разисквания, от които да могат да се извлекат мотивите. При това положение, доколкото няма каквато и да е обосновка, налагаща приемането на **Решение №204**, а същото е прието по: „Даване на траен градоустройствен статут на населено място, изградено към ликвидираното ДЗС „Янко Забунов“, общ. Главиница, обл. Силистра, съгласно Закона за административно-териториалното устройство на република България“ по т. 5 от дневния ред по докладна записка на Кмета на Община Главиница, следва да се приеме, че същото е незаконосъобразно прието и постановено при пълна липса на мотиви.

На следващо място намирам за недопустимо органът, осъществяващ контрол за законосъобразност сам да извлича и установява дали са спазени изискванията на Закона за административно-териториалното устройство на Република България (ЗАТУРБ), като единствено и само преповтарянето на разпоредбата на чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от ЗАТУРБ, не означава, че същата е спазена от страна на органа на местно

самоуправление, предвид факта на липса отново на мотиви в тази посока, поради което същото се явява съществен порок по приемане на въпросното решение.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАТУРБ: „Населено място е исторически и функционално обособена територия, определена с наличието на постоянно живеещо население, строителни граници или землищни и строителни граници и необходимата социална и инженерна инфраструктура“. Имено тази разпоредба е преповторена в докладната записка по приемане на **Решение №204**, като прави впечатление, че в докладната записка не е упомената необходимата социална инфраструктура, за да бъде определено ДЗС „Янко Забунов“, като населено място – село. Легалната дефиниция на „социална инфраструктура“ се съдържа в §5, т. 74 от ДР на ЗУТ: „Социална инфраструктура“ са сгради и съоръжения – публична собственост, формиращи система за обслужване на населението в администрацията на държавната и местната власт, образованието, здравеопазването, културата, социалните дейности и спорта“. Отделно от това, като мотив за необходимостта за административно-териториална промяна, изразяваща се в присъединяване на ДЗС „Янко Забунов“ към с. Черногор, общ. Главиница, обл. Силистра, в докладната записка е казано „за създаването на траен устройствен статут на това населено място и определяне на неговите строителни граници е необходима административно-териториална промяна...“. Т.е. веднъж квалифицираното, като населено място – село ДЗС „Янко Забунов“ отговаря на чл. 3, ал. 2 и 3 от ЗАТУРБ и също така има строителни граници, видно от докладната записка и втори път не отговаря и няма строителни граници, поради което се иска присъединяване на същото към с. Черногор. Въз основа на така изложеното не може да се извлече крайната воля по безспорен начин нито на кмета на община Главиница, нито на ОБС – Главиница, което е основание за възпрепятстване на административния контрол за законосъобразност, а от там за връщане за ново обсъждане на **Решение №204** на ОБС – Главиница.

Освен гореизложеното, в докладната записка по приемане на **Решение №204**, а и в самото решение липсват доказателства за това дали ликвидираното ДЗС „Янко Забунов“ попада в приложното поле на разпоредбата на §7, ал. 3 от ПЗР на ЗАТУРБ: „Съществуващите при влизането на този закон населени места от вида на махали, колиби, гари, минни и промишлени селища придобиват статут на села“.

На последно място, но не и по важност и предвид констатираните липси на каквито и да е фактически обстоятелства за приемането на **Решение №204**, то липсата на същите възпрепятства спазването и изпълнението на чл. 20, т. 2, изречение второ от ЗАТУРБ от страна на областния управител на област Силистра, а именно: „Областният управител в едномесечен срок внася в Министерския съвет мотивирано предложение за създаване на ново населено място“, към която разпоредба препраща чл. 32, ал. 4 от ЗАТУРБ.

Ето защо и предвид всичко гореизложеното, считам че допуснатите незаконосъобразности в **Решение №204** от Протокол № 29/20.08.2021 г. на Общински съвет – Главиница, могат да бъдат отстранени чрез ново обсъждане на същото решение на следващото заседание на Общинския съвет, като на основание чл. 31, ал. 1, т. 5 и чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията, във вр. с чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА

НАРЕЖДАМ:

Връщам **Решение №204** от Протокол №29/20.08.2021 г. на Общински съвет – Главиница, като незаконосъобразно, за ново обсъждане в 14-дневен срок от получаването му.

Заповедта да бъде изпратена на Председателя на Общински съвет – Главиница за изпълнение, а на Кмета на Община Главиница – за сведение.

ЕЛИ ТОДОРОВА

Областен управител на област Силистра